

Voorwoord

Dit boekje is geschreven met het doel inzicht te brengen of te vergroten. Het is beslist **niet** geschreven als studiemateriaal. Wie iets niet meteen begrijpt, laat die informatie gewoon los. Het is namelijk zo, dat wanneer iemand de gegevens uit deze tekst niet begrijpt, hij ze op dat moment ook niet kan begrijpen, al denkt hij er nog zo diep over na, of al wordt het hem in nog zoveel woorden uitgelegd. Het begrip komt later vanzelf wel - of helemaal niet, en dat is ook niet erg. Het is ook zo, dat de inhoud vele lagen heeft. Daardoor is het mogelijk dat de een uit dezelfde woorden iets anders begrijpt dan de ander - en dat beiden gelijk hebben. Het is niet mogelijk om de tekst verkeerd te begrijpen; het is wel mogelijk om de tekst verkeerd te interpreteren.

Te Deum

De innerlijke rust, die hemels is,
Komt tot degenen die vertrouwen
Zij vallen niet aan
Zij verdedigen niet
In tijden van nood voelen zij de moeite niet
Want iedere bedreiging van hun leven
Brengt hen dichter bij Huis.

De weg is lang en zeer eenzaam
Gevuld met vreugde en heimwee
Toch scheidt slechts één stap
hen van hun bestemming;
Maar wanneer die stap wordt gezet
Is niet aan hen om te beslissen.

Soms is het heimwee groter dan de vreugde
Dan voelen zij de hand op hun hoofd
En de kus op hun voorhoofd
Die hun moed geeft.

Soms is de vreugde groter dan het heimwee
Dan horen zij de liederen
En zien zij het Licht -

En altijd, bij vreugde en bij heimwee,
In het Licht en onder tranen,
Weten zij in zich de rust van het vertrouwen
Die hemels is.

D E E L I

GEEST, ZIEL EN FYSIEK

LICHAAM

DE LICHAMEN VAN DE MENS

Wanneer je een mens ontmoet, zie je zijn uiterlijk, hoor je zijn stem en neem je zijn innerlijk waar. Dat innerlijk van de mens kun je eigenlijk niet met je gewone zintuigen waarnemen: het is niet te horen, niet te voelen, niet te zien en niet te ruiken - en toch, zodra je je aandacht op iemand vestigt, weet je meteen al vrij veel over hoe hij is.

Dat komt doordat de mens meer lichamen heeft dan het gewoon zichtbare en dat die "onzichtbare" lichamen zintuigen hebben die informatie over het innerlijk doorgeven aan het brein van de mens. Zo kun je soms iets heel zeker weten over degenen met wie je in gesprek bent, zonder dat je weet waar je die informatie vandaan hebt.

Overzicht

De mens bestaat uit een fysiek lichaam, een ziel, een geest en een aura. Het **fysieke lichaam** is het meest bekende deel van de mens, ook al draagt het nog veel onopgeloste raadsels in zich. Met behulp van dit lichaam kan de mens zich verplaatsen, kan hij nadenken en kan hij handelingen verrichten.

De **ziel** van de mens, ook wel etherlichaam en astraal lichaam genoemd, is de bron van energie van het fysieke lichaam, de drager van de geest en de verbinding van de geest met het fysieke lichaam. De ziel is de drager van de herinneringen van dit leven en van de emoties die de gebeurtenissen in dit leven oproepen.

De **geest** is de mens zelf. Hij is geschapen met het doel de Schepping te hoeden en zo de vreugde van de Almachtige in ZIJN Schepping te vergroten. De geest maakt deel uit van dat wat goddelijk genoemd wordt.

Zo lang de geest nog niet geheel zuiver is, is de mens geneigd hem te zien als een soort hoger zelf, of als de goddelijke vonk, die gevonden moet worden. In het dagelijks leven ervaar je de werking van de geest als je geweten.

De **aura** is het afgesloten energieveld, dat de totale mens in stand houdt. Het is het terrein waarop de energieën van zowel fysiek lichaam als ziel en geest georganiseerd en verdeeld worden en waarbinnen de organen zijn die het fysiek lichaam, ziel en geest met elkaar verbinden.

DE GEEST

Toen de Almachtige ZICH gezelschap wenste, nam HIJ iets van ZICH ZELF en gaf het een identiteit. Die identiteit ervoer zichzelf als los van de Eerste, die hij Vader noemde, maar wel zeer verbonden met Hem.

Er waren geen woorden nodig om te communiceren, alle mededelingen werden uitgedrukt in gevoelens, die tegelijkertijd door alle schepselen gevoeld werden. Die schepselen worden nu engelen genoemd.

Toen de Schepping zo ver ontwikkeld was dat er op de werelden dieren ontstonden, werd het nodig dat er vanuit die werelden zelf energie gericht werd op de zich ontwikkelende materie. Daartoe kregen talloze engelen opdracht om zich daar te vestigen en met hun energie de Schepping te helpen vervolmaken. Om meer contact met die wereld te kunnen ervaren (de geestelijke stof verschilt totaal van de materiële stof) kregen zij een lichaam dat uit materie bestond - zij het zeer ijle materie. Wanneer wij zo'n lichaam zouden kunnen zien, zouden wij een lichtende gestalte waarnemen, in de vorm van een mens.

Langzamerhand verdichtte de aardse materie zich tot de hardheid zoals wij die nu ervaren. Daardoor was het ijle materie-lichaam niet meer voldoende om effectief werkzaam te kunnen zijn. Intussen was er een diersoort zo ver ontwikkeld, dat hij zou kunnen leren denken en vanaf die tijd gebruikten de engelen die grofmateriële lichamen om zich op de aarde (en op de overige werelden) te kunnen vestigen. Nu hadden die grove lichamen slechts een beperkte levensduur, zodat er telkens een nieuw lichaam nodig werd, wanneer het oude gestorven was.

In het begin, toen een lichtlichaam nog voldoende was, waren de engelen niet met de aarde verbonden. Na verloop van tijd werden zij teruggeroepen en namen anderen hun plaats in. Dit duurde tot ieder schepsel verscheidene keren op een wereld gewerkt had. Toen kwam er een moment waarop men moest kiezen om zich al dan niet met een wereld te verbinden en daar tot het einde van de Schepping in werkzaam te zijn. Het was niet zo, dat men door voor een wereld te kiezen het contact met de Almachtige als moeilijker zou ervaren. Tijd en ruimte bestaan alleen in de verbeelding en aangezien alles uit de Almachtige is voortgekomen, is HIJ aanwezig in alle details van het bestaan en is de communicatie totaal. Het was dus niet een keuze tussen goed en beter, maar tussen goed en goed.

Zoals gezegd moesten de schepselen kiezen welke taak zij op zich zouden nemen en die keuze duurt totdat de taak vervuld is - in de meeste gevallen is dat het einde van het Geheel, wanneer de Schepping voltooid is en opgeheven kan worden. Zo waren er die zich met het lot van de aarde verbonden, er waren er die zich met het lot van de sterren verbonden en er waren er die zich met het Geheel verbonden en zich ter beschikking stelden van iedere daad die van hen gevraagd zou worden.

Degenen die op een planeet zouden werken werden vanaf dat moment mensen genoemd; de overigen bleven engelen heten. In feite is de mens dus een engel, die op een planeet werkzaam is, en is niet hoger, lager, meer of minder waardevol dan welk schepsel dan ook.

Aanvankelijk was het voor de mens alleen nodig een vormkrachtenlichaam te hebben om zich aan de aarde te kunnen binden. Dit lichaam was voor hem de band met de materie, die hij daardoor beter kon begrijpen en hanteren en waarmee hij de materie ook kon bewerken. Wat wij nu "geest" noemen is in feite de mens als engel, zonder materiële lichamen. Wanneer ik over de menselijke geest spreek, bedoel ik dus zijn geestelijke zelf, dat deel waarin hij in oorsprong (en uiteindelijk) gelijk is aan de engelen.

Door de vergissingen van de geest ten opzichte van zijn Schepper en zijn levensdoel raakte hij steeds verder van de oorsprong verwijderd en verstarde zijn lichtlichaam (etherlichaam). Mede daardoor veroorzaakte hij steeds nieuwe verhardingen in de Schepping, zodat hij tenslotte het contact met zijn doel - het verzorgen van de ontwikke-

ling van de aarde - verloor. Zo werd het voor hem noodzakelijk een dierlijk lichaam te gebruiken om invloed te kunnen uitoefenen op de materiële wereld. Om de verbindende energieën per individu te binden ontstond de aura.

Nu had de mens drie niveaus tot zijn beschikking om zijn doel te bereiken: het geestelijke niveau waarmee hij in contact stond met de Almachtige en met het geestelijke aspect van de Schepping, het etherische niveau waarmee hij de impulsen vanuit de geest en vanuit de fysieke wereld met elkaar in harmonie bracht en het materiele lichaam waarmee hij zich in de fysieke wereld kon voortbewegen, de materie kon hanteren en de geestelijke impulsen in daden kon omzetten.

De taak van de geest is nog steeds dezelfde. De mens is geschapen met het doel de Schepping te hoeden en zo doende de Vreugde van de Schepper te vergroten. Iedere mens weet dat, en iedere mens streeft daarnaar. Toch ziet het er in onze tijd (en in alle tijden waarover wij informatie hebben) niet naar uit, dat het doel grote prioriteit heeft, integendeel. Het lijkt er meer op dat het overgrote deel van de mensheid de vernietiging van de Schepping, met zichzelf erbij, najaagt. Er is echter niemand die van zichzelf zegt dat hij een vernietiger is. In principe is ieder individu tegen oorlog, tegen het gebruik van vergif, tegen diefstal, tegen uitputting van de aardse bronnen - kortom tegen alles wat tegen het hoeden van de Schepping ingaat. Dat houdt in, dat een zeer groot deel van de mensheid dag in, dag uit bezig is met het uitvoeren van werkzaamheden waar hij in principe tegen is, wat een enorme frustratie tot gevolg heeft.

Hoe kan het bestaan, dat de mens individueel en massaal tegen zichzelf ingaat?

Om het maken van fouten te voorkomen heeft de geest de behoefte meegekregen om overleg te plegen over belangrijke beslissingen. Hij kon dan kennis nemen van de gedachten van anderen en die in overweging nemen bij zijn eigen besluiten. Natuurlijk ontving hij ook de impulsen van de Almachtige waarop hij kon vertrouwen, maar hij hield van zijn Vrijheid en gaf er de voorkeur aan, aardse beslissingen te nemen met de aardse mogelijkheden. Een van de eerste vergissingen die de mens maakte was de gedachte dat twee mensen meer weten dan één. Hieruit volgde de overtuiging dat de meerderheid altijd gelijk heeft, en daaruit kwam de houding voort van het zich aanpassen aan de mening van de massa.

Een van de gevolgen daarvan is weer dat degene die het geluid voortbrengt van meer dan een mens, eerder geloofd wordt dan iemand die zich bescheiden doet horen.

Uiteindelijk leidde de eerste vergissing tot de situatie waarin wij ons nu bevinden: naar wie groot van gestalte is wordt eerder geluisterd dan naar wie klein van gestalte is; naar wie recht van lijf en leden is wordt eerder geluisterd dan naar wie een misvorming heeft; naar wie sterk is wordt eerder geluisterd dan naar wie minder spierkracht heeft (of minder wapens heeft); naar wie hard spreekt wordt eerder geluisterd dan naar wie een zachte stem gebruikt; naar wie veel geld heeft wordt eerder geluisterd dan naar wie dat niet heeft. "Een brutaal mens heeft de halve wereld."

Aldus kregen de schreeuwers en de krachtpatsers macht over de zachtmoedigen, van wie de meesten probeerden om althans in hun eigen kring óók machtig te zijn.

De taak van de geest in het lichaam

De taak van de geest, zo lang hij in een lichaam verblijft, is zich te zuiveren, zodat hij de intensiteit van hogere sferen kan verdragen en geen fysiek leven meer nodig heeft om de Schepping te kunnen hoeden. Om dit te bereiken is het noodzakelijk dat hij de informatie die vanuit het lichaam via de ziel tot hem komt op de juiste manier interpreteert en de juiste impulsen naar de ziel zendt. Hij moet dus alert zijn, want in het aardse leven kunnen de gebeurtenissen op verschillende manieren begrepen worden, waarvan er slechts één de juiste is.

Nu kun je moeilijk van iemand verwachten dat hij zich uit een toestand werkt door juist interpreteren, terwijl hij daar juist in verzeild is geraakt door zijn vergissingen. Ook al leert de geest door en van zijn fouten - wanneer hij een nieuwe weg wil inslaan, heeft hij leiding nodig. Die leiding zoekt hij dan ook voortdurend... vooral bij zijn medemensen en hij realiseert zich niet, dat die in hetzelfde schuitje zitten. Omdat de werkelijk zoekende mens er inmiddels achter is dat de schreeuwers niet de wijsheid dragen die hij zoekt, luistert hij nu uitsluitend naar hen die zeggen de Waarheid te kennen, zonder met zijn logisch denken na te gaan of dat wel waar kan zijn. Zelfs al ontmoet hij iemand die de Waarheid draagt, dan nog zal hij door zijn kritiekloosheid de Waarheid niet tot de zijne kunnen maken.

De eerste taak van de geest is wakker zijn.

Wanneer de geest alert is, ziet hij wat waar is en wat niet. Dan is hij ook in staat om de Waarheid en het gebrek daaraan in de diverse godsdiensten te onderscheiden. Dan is hij ook in staat om te weten welke taak Jesus in de wereld uitgeoefend heeft - en dan is hij daardoor in staat zich daaraan over te geven en zich te laten zuiveren. Alle andere taken van de geest zijn dan daarmee klaar en de rest van zijn leven kan hij besteden aan het hoeden van de Schepping, voor zover dat in zijn vermogen ligt.

De tweede taak van de geest is vertrouwen te ontwikkelen. Dit kan alleen dan, indien de geest ook alert is. Wanneer de geest tracht het vertrouwen te ontwikkelen zonder ook wakker te zijn, dan ontstaat een blind vertrouwen, waardoor hij de vreselijkste fouten kan maken. Hij loopt dan kritiekloos achter een leider aan, stelt zichzelf ondergeschikt aan een "hogere" doel, offert van alles op (zonder het los te kunnen laten) wanneer hij denkt dat nodig is, eventueel zijn eigen leven en dat van anderen. Hij kan ook in de ban raken van iemand, die als levenspartner kiezen en diens slaaf worden. Iemand

die blind vertrouwt is geestelijk niet zelfstandig.

De derde taak van de geest is er voor de ander te zijn. Dat kan alleen wanneer hij wakker is en vertrouwen heeft. Is dat niet het geval en wil hij er toch voor de ander zijn, dan heeft hij daarbij steeds nodig, dat het opgemerkt wordt wat hij doet. Hij wil daarvoor geprezen worden, en uit bescheidenheid de loftuitingen afwimpelen, zodat ook zijn bescheidenheid genoemd zal worden. Zo iemand is ook graag beroemd en stelt er prijs op dat men met hem rekening houdt.

Meer taken zijn er niet voor de geest. Wanneer hij deze vaardigheden ontwikkeld heeft, zal hij ze zijn hele leven kunnen toepassen. Het aardige daarbij is, dat hij juist opgemerkt zal worden en dat er wel degelijk met hem rekening gehouden wordt; dat hij rustig iemand kan volgen die grotere wijsheid draagt dan hij, zonder zichzelf uit het oog te verliezen. Hij is dan tot grote daden in staat, zonder daarbij van omstandigheden afhankelijk te zijn.

Al deze vaardigheden bezat de geest toen hij ervoor koos de Schepping te dienen vanaf de wereld. Hij is ze ook nooit echt kwijtgeraakt: niets van wat geschapen is kan zomaar verdwijnen, hoe het ook mishandeld wordt. Ze zijn verstart doordat ze niet meer gebruikt werden en de geest herkent ze niet meer als de zijne. Zonder deze vaardigheden kan de geest echter niet functioneren en dwingt hij de ziel zijn taken over te nemen. De ziel is echter materie en kan op het gebied van de geest alleen maar fouten maken...

Terreinen van de geest

In het dagelijks leven zijn er speciale terreinen waarop de geest werkzaam is. Wanneer je die terreinen kent, kun je er bewust gebruik van maken en zo je geest wekken. Doordat je namelijk met je bewustzijn het gebied van de geest betreedt, kan je geest niet anders doen dan reageren, zodat hij weer contact krijgt met zijn taken. Sommige terreinen van de geest moet je juist vermijden, omdat de geest die gebieden zo misbruikt heeft, dat hij eerst moet leren ervan af te zien, voordat hij ze weer opnieuw mag leren hanteren.

Oordelen

Dit gebied is bedoeld om de aard van de Schepping te leren doorgronden. Schepselen en gebeurtenissen moeten beschouwd worden en hun elementen moeten herkend worden, zodat de kennis en het inzicht van de geest vergroot worden. Deze eerste en grootste oefening is grondig verknoeid. Oordelen is tot veroordelen geworden en iedere mens, of zijn geest nu halfbewust of slapend is, veroordeelt zodra de gelegenheid zich voordoet. Iedere eerste reactie is een veroordeling, positief bedoeld of negatief.

Om dit terrein op de juiste manier te kunnen hanteren moet het oordelen eerst afgeleerd worden. Dat afleren kan alleen maar door zich bewust te zijn van ieder oordeel dat uitgesproken of bedacht wordt. Let op jezelf! Pas wanneer je merkt dat je oordeelt, kun je voorkomen dat je het nog eens doet. Het enige oordeel dat je te pas en te onpas mag blijven uitspreken (zelfs al vind je het eigenlijk niet een juist oordeel) is: "Dit is een goed mens." Ook al zijn iemands daden niet allemaal even goed, toch is hij een goed mens, want hij is geschapen.

Alle andere oordelen moet je inslikken. Wanneer je dat doet, zul je merken dat je steeds minder behoefte krijgt om je mening ergens over te geven. Pas wanneer je aan oordelen totaal geen behoefte meer hebt, mag je weer beginnen met je af te vragen: Wat gebeurt hier eigenlijk? Waarom zou die persoon zeggen wat hij zegt? Hoe zou het kunnen komen dat hij zich zo gedraagt? Welke kracht zou er kunnen zijn die de groei van het leven stimuleert? Zou die kracht bewust gehanteerd kunnen worden? - en nog duizend andere vragen.

Wanneer je alleen maar denkt dat je niet meer oordeelt en jezelf dus bevoegd acht dit soort vragen te stellen, zul je steeds een antwoord forceren. Je zult dan niet in staat zijn die antwoorden op hun juistheid te beoordelen en in plaats van wijzer te worden, zul je wijsheid acteren...

Het woord

In de gebieden van de geest gebruikt hij voortdurend woorden om te kunnen vastleggen wat zijn bevindingen zijn. Dat wat hij ondervindt kan hij verwerken door er woorden aan te geven. Dat is niet noodzakelijk, maar zolang hij in een fysiek lichaam huist en voor het contact met de materiële wereld afhankelijk is van dat lichaam maakt hij het liefst van deze mogelijkheid gebruik. Wanneer de geest woorden gebruikt, zijn ook de ziel (de gevoelens) en het fysieke lichaam (het brein) actief en kan de mens in zijn dagbewustzijn nadenken en spreken over wat hem bezighoudt.

Alle woorden die de geest tot zich door laat dringen, zowel gesproken, gezongen als geschreven woorden, worden door hem zorgvuldig overwogen en al dan niet voor waar aangenomen. Wanneer de geest alert is, weet hij wat waar is en wat niet, wat op feiten berust en wat fantasie is, wat een leugen is en wat een vergissing. Woorden zijn voor de geest van zeer groot belang. Is de geest niet wakker dan oordeelt hij zodra hij de woorden hoort of leest, zonder erover na te denken. Er zijn mensen die bij voorbaat alles geloven wat gedrukt staat; er zijn er ook die bij voorbaat niets geloven. Soms komen zij tot andere gedachten wanneer zij meer informatie krijgen, maar slechts zelden komen zij op eigen kracht op juiste gedachten.

Wie gebruik maakt van woorden draagt een grote verantwoordelijkheid. Zo lang nog niet vaststaat dat de gehele mensheid wakker is, moet hij duidelijk zijn in zijn bedoelingen. Het is heel eenvoudig om de mens te misleiden zo lang zijn onderscheidingsvermogen nog niet ontwikkeld is; het is niet correct om daar misbruik van te maken. Misleiding is een vorm van egoïsme die enorme gevolgen kan hebben.

Een van de belangrijkste manieren om het woord te gebruiken is die van de ontspanning. Humor in al zijn vormen trekt de geest los van alle ernst die hem gespannen houdt en is onmisbaar om geestelijk gezond te blijven. Ook het lezen of leren voor je plezier, sporten, werken aan een hobby - het zijn alle zeer waardevolle elementen die voorkomen dat de geest overspannen raakt.

Vooruitzien

In het dagelijks - fysieke - leven is de geest actief wanneer hij de gevolgen van zijn daden overziet. Dat voorkomt dat de mens domme dingen gaat doen, zoals met de ogen dicht de snelweg oversteken, of kunsten maken boven een ravijn. Het voorkomt ook dat hij een oordeel uitspreekt over zijn medemensen. Door na te denken over de gevolgen van daden krijgt de geest ook inzicht in zichzelf en in zijn naasten en ook dat leidt tot het loslaten van het oordelen.

Het overzien van wat je geplande daden tot gevolg zouden kunnen hebben is iets anders dan fantaseren over de toekomst of het voorspellen daarvan. Fantaseren behoort niet tot de mogelijkheden van de geest en het voorspellen van gebeurtenissen (wat iets anders is dan het inzicht in de lijn van het leven) wordt altijd genspireerd door het negatieve. Fantaseren is een actie van de ziel en wordt verderop nog besproken.

Het komt voor dat de geest een ziekelijke neiging heeft tot het kijken naar de gevolgen van zijn daden. Dan kan de mens niets meer spontaan doen en wordt een gevangene van zijn gedachten. Zelf heeft hij daar meestal geen erg in, hij is ervan overtuigd dat zijn zorgvuldigheid een voorbeeld is voor anderen. Uit deze ziekte kunnen waanideeën voortkomen, die psychiatrische behandeling nodig hebben om tot rust te komen. Ook wanneer er geen psychiatrisch ziektebeeld is kan er sprake zijn van dwanggedachten. Wanneer je door een idee gegrepen voelt en je hele bestaan in dienst stelt daarvan, is de kans groot dat je zulke dwanggedachten ontwikkelt. Blijf wakker! Het kan heel goed zijn om je leven aan iets of iemand te wijden, mits je alert blijft en niet blindelings (slaafs) gaat handelen.

Wie de mogelijkheid om het verband te zien tussen oorzaak en gevolg goed gebruikt, ontwikkelt het vermogen om de grote lijnen in het leven te schouwen. Schouwen is een hogere vorm van zien, zoals inzicht een hogere vorm van begrijpen is. Dan is het mogelijk om uit de gegevens van het verleden die van de toekomst te destilleren. Vanzelfsprekend heeft dat alleen met geestelijke mogelijkheden te maken en nooit met materiële feiten. Voorspellingen worden niet gedaan, maar mogelijkheden worden duidelijk.

Begrijpen

De geest is actief wanneer de mens iets tracht te begrijpen. Ook wanneer het om materiële zaken gaat zoals de leerstof op school, is het de geest die het werk doet. Het onthouden van het geleerde is het terrein van het lichaam, namelijk van het brein. Hierdoor komt het voor dat iemand iets wel kan begrijpen, maar niet kan onthouden en omgekeerd dat iemand van alles uit zijn hoofd kan leren, maar er niets van begrijpt.

Om iets goed te kunnen begrijpen is het noodzakelijk dat de geest in al zijn gebieden actief en wakker is. Wie maar half bewust is, denkt wel dat hij iets begrepen heeft, maar vergist zich. Blijft hij in die geestelijke halfslaap, dan komt hij er niet achter dat hij iets verkeerd begrepen heeft, maar past alle feiten die daarop wijzen aan zijn gedachten aan, zodat het leven zelf zijn "inzichten" lijkt te bevestigen. Hij leeft selectief: wat niet in zijn straatje past, valt hem niet op - in feite is hij een slaaf van zijn eigen conclusies geworden.

Medemenselijkheid

Wie wakker is, verwerft inzicht. Wie inzicht verwerft, ontwikkelt mededogen. Wanneer dat nodig is, stelt hij zijn kracht ter beschikking van zijn medemens en helpt hem door een moeilijke periode heen. Wie daar iets voor terugverlangt, vergist zich.

"Voor wat hoort wat" is een van de basisfouten van het bestaan. Alles wat geschapen is, is zonder enig eigenbelang ter beschikking gesteld van de mens. Er zijn nooit eisen gesteld en er zullen nooit eisen gesteld worden. Er is nooit beloond en er is nooit gestraft - en dat zal nooit gebeuren. Er is alleen Liefde, van Begin tot Eind.

Waar de mens wel mee geconfronteerd wordt, is de werking van oorzaak en gevolg. Doordat de mens zijn bewustzijn in slaap liet vallen, ging hij de gevolgen van zijn daden zien als straf.

Alles wat de mens beleeft, heeft een oorzaak die in het verleden ligt. De wet van oorzaak en gevolg werkt, in tijd uitgedrukt, van begin naar eind, niet van eind naar begin. Een gebeurtenis is altijd het gevolg van eerdere gebeurtenissen en de oorzaak van latere gebeurtenissen. Er zijn mensen die geloven dat er dingen zijn die gebeuren doordat er in de toekomst een oorzaak ligt, maar die verwarren de oorzaak met het doel ervan. Er is maar één doel: de terugkeer naar het Begin. Het Begin ligt dus zowel in het verleden als in de toekomst, zodat je het bestaan kunt zien als een spiraal waarvan begin en eind samenvallen, gescheiden door de windingen van de ervaring.

Alle gebeurtenissen leiden naar hun gevolgen en hebben hun wortels in het verleden. Die wetenschap leidt tot grote mogelijkheden. Wanneer je beseft dat jouw problemen van nu ooit door jouzelf en je medemens veroorzaakt zijn, kun je ook beseffen, dat jij en je medemens nu bezig zijn de problemen voor latere generaties te veroorzaken. Je kunt dan ook beseffen, dat je door daden van nu anderen later problemen kunt besparen. Ooit is de mens begonnen slecht voor zijn lichaam te zorgen. Hij at en dronk teveel en te eenzijdig, hij leefde onhyginisch. Daardoor is het lichaam zwak geworden en ontwikkelde ziekten, waarvan er vele erfelijk zijn. Wie nu werkelijk zijn krachten ter beschikking wil stellen van zijn medemens, kan grootse gevolgen veroorzaken: hij kan alle ziekten uit de toekomst verwijderen. Door hygiënisch te leven en geen suiker te eten zorgt hij ervoor dat zijn nageslacht minder vatbaar is voor besmettelijke ziekten. Wie weet dat hij drager is van een erfelijke ziekte en ervan afziet om kinderen te krijgen of te verwekken, zorgt ervoor dat erfelijke ziekten van de aardbodem verdwijnen. Wie geen kinderen meer krijgt, kan door zijn manier van leven in ieder geval zijn eigen gezondheid verbeteren en misschien een voorbeeld zijn voor anderen. Wie een besmettelijke ziekte heeft, voorkomt lichamelijk contact met zijn medemens en beperkt zo het gevaar voor anderen.

Medemenselijkheid is niet alleen iets voor het heden, maar strekt zijn gevolgen uit tot in de verre toekomst. Medemenselijkheid is alleen dan echt, wanneer er geen enkel eigenbelang mee gemoeid is. Sommige van de daden ten behoeve van de medemens betekenen een groot offer, terwijl er in het heden zelfs geen waardering tegenover staat.

Wijsheid

Er zijn mensen die wijs geboren zijn - ze zijn zeer zeldzaam. Wijsheid is een toestand van de geest die hij door anderen leed te bezorgen verloren is, en die hij door zijn eigen lijden weer verwerft.

Wijsheid komt voort uit het leren van de lessen die karma genoemd worden, omdat ze een duidelijk (voor wie kan zien) verband hebben met het leven in een vorig bestaan. Iedereen die niet vrijwillig hier op aarde is, maar gekomen is om de Weg af te leggen, krijgt die lessen te leren. Ze hebben nooit met ziekte of geld te maken; dat soort problemen heeft de mens door materiële fouten zelf veroorzaakt en kan die ook weer zelf goedmaken. Karmische lessen hebben alleen met de geest te maken en liggen steeds op de terreinen van de geestelijke taken en vaardigheden. Het doel ervan is ook slechts wijsheid te veroorzaken, zodat de mens zich zuivert van zijn negativiteiten en door zijn zuivering de spiraal van het bestaan weer omhoog richt. Wie zich gezuiverd heeft, kan na zijn leven de intense vreugde van het Begin weer verdragen en heeft geen leven meer nodig in deze wereld. Wanneer de hele mensheid zover is, en er niemand meer is voor wie deze wereld nog nodig is, zullen deze sfeer en de negatieve sferen (hel) opgeheven worden. Dan zal de mens ervaren wat bedoeld wordt met de nieuwe hemel en de nieuwe aarde: de aarde zoals die was in het Begin en de mens zoals die was in het Begin, maar dan vol met de ervaringen die in zijn verleden liggen.

Het is mogelijk om zonder hulp je geest te zuiveren, al is het nog niet voorgekomen dat het iemand op eigen kracht gelukt is. Steeds weer ervaar ik dat mensen, wanneer ze te weten komen dat hun geest zuiver is, zichzelf een treetje hoger achten dan degenen die nog niet zover zijn. Er is nog nooit een mens geweest zonder een grote reden tot bescheidenheid...

Er wordt op verschillende niveaus hulp geboden. De Almachtige zendt voortdurend ZIJN impulsen door het Geheel, die door ieder schepsel opgevangen kunnen worden. Wie zich daarvoor openstelt krijgt de Kracht die hij nodig heeft om zich in het leven te handhaven en zijn problemen te boven te komen. Wie zich realiseert welke fouten hij gemaakt heeft en daar vergeving voor vraagt, krijgt die vergeving nog voor hij uitgesproken is.

Door die vraag om vergeving - in vol bewustzijn van de schuld die veroorzaakt is - wordt zijn geest voor hem gezuiverd, wordt zijn karma van hem afgenomen en worden zijn lessen voor hem verzacht. Hij krijgt nog wel lessen, want ook een zuivere geest kan in een aarde-leven nog veel vaardigheden ontwikkelen.

De hulp die vanaf de eerste negativiteit van de mens bij hem is en die bij hem blijft tot hij weer zuiver is, is de Begeleider. Iedere mens wordt begeleid door een engel uit de hogere sferen, die de taak gekozen heeft om de dwalende mens bij te staan. Hij heeft zijn lot verbonden met dat van de mens die hij begeleidt, zodat hij, zolang de mens negatief is, bij hem blijft. Dit is letterlijk. Voortdurend tracht de Begeleider "zijn" mens te bereiken en te wekken. Wie zal zich nog op de borst durven slaan wanneer hij eindelijk, na duizenden jaren van misdaden en dwalingen de weg naar Huis weer betreden kan?

Beloven

Het eerste contact dat de mens met zijn Schepper ervoer was de Belofte. De Belofte houdt in dat alles wat ooit uit de Allerhoogste voortgekomen is, uiteindelijk ook weer tot Hem zal terugkeren en in Hem opgenomen zal worden.

Deze Belofte heeft de mens de moed gegeven zijn taak te verrichten.

Ook de mens kan iets beloven. Hij kan een eed zweren, hij kan een gelofte afleggen of hij kan iets onbenulligs beloven... dat maakt geen verschil! Iedere belofte is heilig, dat wil zeggen, dat de mens gehouden is zijn beloften na te komen - wat het ook mag zijn dat hij beloofd heeft. Een belofte wordt namelijk altijd gedaan uit naam van de Allerhoogste en is de meest intense mededeling die de geest kan doen. Tenzij de mens geestelijk gehandicapt is, is iedere belofte, hoe kinderachtig ook, een plechtig moment voor de geest.

Iedere belofte wordt door de geest ooit nagekomen, desnoods vele levens later. Een belofte wordt niet vergeten, tot hij vervuld is. Dat geldt voor iedereen, van de Eerste tot de laatste.

Signalen voor de ziel

Zolang de mens gezond is, staan lichaam, ziel en geest voortdurend met elkaar in contact. De ziel is daarin de middelste: hij ontvangt impulsen van de geest die hij "vertaalt" voor het lichaam en hij ontvangt impulsen van het lichaam die hij doorgeeft (zonder vertaling) aan de geest. Op deze wijze ervaart de geest zijn leven in de fysieke wereld als het zijne en kan zich daardoor ontwikkelen tot hij geheel zuiver is en voor zijn ontwikkeling geen fysiek leven meer nodig heeft.

De geest is degene om wie dit alles gaat. De rest is materie, hoe ijl ook, en is eindig.

Het fysieke lichaam gaat het kortst mee, dat sterft al tijdens het aardse leven. De ziel ontwikkelt zich tot in de hoogste sferen de geest geen manifestatie meer verlangt en sterft dan ook. De geest blijft bestaan totdat de hele Schepping aan zijn doel beantwoord heeft en in de Allerhoogste teruggenomen wordt.

De geest zendt zijn impulsen naar de ziel vanaf het ogenblik dat het fysieke lichaam in staat is, na te denken. Dat de mens daartoe in staat is, wil niet altijd zeggen dat hij dat ook doet, maar vanaf het ontstaan van de mogelijkheid begint de geest zijn impulsen te zenden en begint de ziel die te bewerken voor het fysieke lichaam. De impulsen van het lichaam worden al aan de geest doorgegeven vanaf de conceptie, zodat de geest niet voor verrassingen komt te staan wanneer zijn lessen beginnen.

De band met de Allerhoogste

Hoezeer de mens ook van zijn Schepper weggelopen is, tijdens zijn leven op aarde staat hij met Hem in contact. Zolang de geest nog niet zuiver is, kan hij de Allerhoogste niet direct benaderen, want in de positieve sferen kan het negatieve niet waargenomen worden. Daarom heeft iedere geest een Begeleider die hem de Weg toont en die zijn belevenissen in het dagelijkse leven voor hem beïnvloedt, zodat hij er van kan leren. De Begeleider is voor de nog niet zuivere geest de vertegenwoordiger van de Almachtige, en wanneer hij hem in het nachtbewustzijn ontmoet (dat gebeurt wanneer het levensdoel positief geworden is), dan ervaart hij hem ook als de Schepper Zelf.

Bidden

Je kunt niet zoeken naar de Vader... je kunt je slechts laten vinden door Hem. Wie denkt dat hij losgelaten is door zijn Schepper, vergist zich; het is de mens die het contact verbroken heeft - althans hij heeft zich afgesloten voor zijn Vader.

Wie wel eens een godsdiensttoefening heeft bijgewoond, is in staat (geweest) te ervaren op welke manieren men meent de aandacht van de Almachtige te kunnen trekken. Iedere godsdienst heeft daarbij zijn eigen rituelen, waarbij vaste formules horen, al dan niet gevolgd door het opnoemen van enige wensen (geef vrede, help de zieken, genees meneer Dinges, doe wat aan de honger in de wereld...) waarbij men er kennelijk van uitgaat dat HIJ de ellende in de wereld zo niet veroorzaakt, dan toch toegelaten heeft - en dus de Enige is, die daar verandering in kan aanbrengen. Een ernstige vergissing! Het enige wat de Vader doet, is voortdurend ZIJN scheppende Liefde door het Heel Al zenden, zodat zelfs dat wat beschadigd werd, weer herstellen kan.

Er zijn twee manieren waarop men zich kan verbinden met zijn Vader. De ene is: in afzondering (ook temidden van medemensen kan men zich afzonderen) rust in zich toelaten.

De andere is: al dan niet in afzondering met zijn hele wezen om hulp roepen - en woorden zijn daarbij niet noodzakelijk.

Handen vouwen, ogen sluiten, een kruis slaan, knielen, een bepaalde windrichting uitkiezen, offers brengen en wat er nog meer aan rituelen moge bestaan - dit alles is totaal zonder waarde.

Ziekten van de geest

Wanneer de geest ziek is geworden, kan hij in dit bestaan niet meer door mensen genezen worden. Het is vaak wel mogelijk om met behulp van therapieën en medicijnen een tamelijk normaal leven te leiden, maar de mens is niet in staat om de geest echt te genezen.

Er zijn twee oorzaken die de geest ziek kunnen maken: de eigen waandenkbeelden en de angst die door verschrikkelijke gebeurtenissen in dit leven ontstaan is. De verschijnselen zijn steeds hetzelfde: gewone gebeurtenissen krijgen een overtrokken betekenis en veroorzaken dwanghandelingen. Het komt wel voor dat een geesteszieke een of meer kanten van zijn persoonlijkheid (het gebied van de ziel) isoleert en nu eens volgens de ene en dan weer eens volgens de andere persoonlijkheid handelt. Meestal echter is schizofrenie een ziekte van de ziel en kan dan wel door de mens genezen worden. Kenmerkend voor ziekten van de geest zijn de dwanggedachten en -handelingen. Vaak lijden de zieken aan droomherhalingen van vreselijke gebeurtenissen uit hun leven, dromen die zich soms in het dagbewustzijn (het gebied van de ziel) in de vorm van hallucinaties voortzetten. Gelukkig is de psychiatrie in staat om, desnoods met behulp van een operatie, het lijden sterk te verminderen.

De minst spectaculaire en meest voorkomende ziekte van de geest is de overspanning. Veel mensen noemen oververmoeidheid zo, maar dat is een ziekte van het lichaam en kan door rust geheel genezen. Oververmoeidheid lijkt op overspanning doordat men niet meer goed denken kan; iedere ziekte heeft zijn effect op alle lichamen van de mens, doordat het evenwicht verstoord is geraakt. Overspanning gaat niet echt over, maar door zorgvuldig te leven met veel geestelijke rustpauzes kan men zo goed als normaal functioneren. Het blijft echter levenslang een kwetsbaar punt waarmee - ook door de omgeving - ernstig rekening gehouden moet worden.